

Eskiden de hem *sosyalist* hem *liberal* olmak mümkündü, Marxist olmadan da bir takım sosyalist fikirler besleyebilir, bunların gerçekleşmesi için de Liberal bir düzen arzulayabilirdiniz. Bugün *sol liberal* dediğimiz şeyden bahsediyorum. Mümkündü ama *makul* değildi, çünkü Sovyetler diye bir gerçek ve Soğuk Savaş diye bir mücadele vardı. Stalin'in *devrimi* açık savaş yerine KGB yoluyla yaymayı tercih etmesinin de etkisiyle, oturup konuşunca *makul* bulacağınız fikirleri dinlemek yerine, sahiplerini *komünist* yaftasıyla yargılamayı tercih ederdik.

Şimdilerde de *İslam* ve *Liberalizm* öyle biraz. Teorik olarak herkes biliyor: Liberal bir düzende müslüman olmak mümkün ama *Komünizm*'in muadili *İslamcılık* veya *Cihadçılık* diye bir yafta üretip, bununla insanları yargılamaya başladıktan sonra, artık giderek daha zor hale geliyor.

Bir noktada *İslam*'ın *modern dünya* ve *Liberalizm*'le çatıştığı yerde, *hangisini tercih edeceksin?* sorusuna cevap vermek gerekecek. Bir müslüman *modern dünyayı* dediğinde, tekfir edileceğinin, *İslam*'ı dediğinde *terörist* ilan edileceğinin farkında olacak. O noktaya geldik mi, bizim için değil ama Batı için konuşacak olursak, evet. *Şehadet ederim ki modern dünya, İslam*'ın da yer bulacağı bir barışı *temin ediyor* mu diyeceksin, *şehadet ederim ki, modern dünya tağut ve sahte tanrılar rejimidir* mi?

Meseleyi ertelemeye, görmezden gelmeye, kafasını kuma gömüp, *İslam*'ın *barış dini* olduğunu sayıklamaya devam eden çok *aydınımız* var. Bununla beraber ortalama bir Batılı için, artık *İslam*'ın ne olduğu değil, ne *olmadığı* mühim ve bugünkü halde *İslam*'ın *Batı medeniyetine ait olmadığı* dışında bir fikri de yok. Bu *ortalama Batılı* da tüm bu modern dünyanın politikalarını belirleyen fikir. Trump'ı seçen insanların, *İslam*'ın ne olduğu ve bir takım esmerlerin hangi sebeplerle *teröristleştiklerini* düşünmeye vakit ayıracıklarını sanmam. Bizim *apolojist müslümanlar* da kendilerini *Batılı aydınlara* ne kadar anlatırsa anlatsın, sonunda siyasetin rengini belirleyen bu ortalama insan oluyor.

Müslümanlar ve onlar vasıtasıyla *İslam* modern dünyaya ne kadar biat ettikleri ve ona ne kadar riayet ettikleriyle ölçülecek. Eskiden *İslam*'ın, modern dünyaya sahici bir muhalefet olabileceğini düşünürdüm, şu an öyle olmasa da modernliğe karşı *denk* bir dünya görüşü olarak varolabileceğini, yaşayabileceğini, geliştirilebileceğini... Ancak Türkiye'nin *İslamcılarını* gördükten sonra bu fikrimden dönmek zorunda kaldım. Makul olan müslümanların da, tedricen, nesil nesil modernleşmeleri.

Güzel sözlü ajitatif şairler *müslüman terörist olmalıdır* diyecek, *haklı noktadan* konuşacak belki, *bu Kitab'a iman ediyorsanız, nasıl olur da modern dünyaya biat edebilirsiniz?* diye soracak ve birbirimize bakıp, *adam haklı, Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen kadar zalim kim olabilir?* diyeceğiz.

Ancak çocuklarımız ve onların çocukları, eğer bizi *geri* görür, adaletsiz görür, birbirimize karşı dürüst olmadığımızı, inandığımızı söylediğimiz Kitab'a sadece inşaat bitene kadar iman ettiğimizi ama ameleye parasını vermek gerekince veya yaptığımız evi satarken, *aldatmayacaksın* hükmü hilafına hikayeler anlattığımızı farkedirse, ne yapar? Türkiye'de *İslam*'ın *marka değeri* müslümanlar aracılığıyla giderek düşerken, nasıl olur da modern dünyaya hakiki bir muhalefet olabileceğimizi iddia edebiliriz?

Bu konulardan konuşurken, kendimi 1943 yılında savaşı kaybedeceğini farketmiş bir Alman gibi

hissediyorum. Bir yandan İslam'ın modern dünyayla savaşını kaybedeceğini, henüz kaybetmediyse de, müslümanların sonunda *Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler* arasına gireceklerini gördükten sonra, ne yapmak gerekir? Cepheden kaçmak mı gerekir, yoksa savaşımaya devam etmek mi? Sonucunu bildiğin ama teslim olmak da işine gelmeyen bir savaşta, nasıl bir davranış sergilemek gerekir? Benim için artık asıl mesele sanırım bu.